

### U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne **A. S.**, bývajúcej v B., zastúpenej JUDr. D. Š., advokátkou so sídlom v B., proti žalovanému **1/ Slovenskej republike, Ministerstvu financií Slovenskej republiky**, so sídlom v B., žalovanému **2/ Slovenskej republike, Ministerstvu vnútra Slovenskej republiky**, so sídlom v B., žalovanému **3/ Národnej banke Slovenska**, so sídlom v B., **o náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom**, vedenej na Okresnom súde Bratislava I, pod sp.zn. 22 C 154/2005, na dovolanie žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 1. júla 2008, sp.zn. 8 Co 246/2007 takto

### r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a .**

Žalovaným 1/, 2/, 3/ náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

### O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Bratislava I rozsudkom z 15. marca 2007, č.k. 22 C 154/2005-106 zamietol návrh žalobkyne, ktorým sa domáhala voči žalovaným 1/, 2/, 3/ zaplata istiny 188 126,- Sk s príslušenstvom titulom náhrady škody, ktorá jej mala byť spôsobená nesprávnym úradným postupom štátnych orgánov Slovenskej republiky podľa § 18 zákona ods. 1 a 2 zákona č. 58/1969 Zb. o zodpovednosti za škodu spôsobenú rozhodnutím orgánu štátu alebo jeho nesprávnym úradným postupom. Žalovaným náhradu trov konania nepriznal. Rozhodnutie odôvodnil tým, že pre vznik nároku na náhradu škody musia byť kumulatívne splnené tri podmienky a to nesprávny úradný postup, vznik škody na strane žalobkyne a príčinná súvislosť medzi uvedenými podmienkami, ktoré žalobkyňa v konaní nepreukázala. Mal zato, že žalobkyňa uzavrela so spoločnosťami B. I. s.r.o. a H. S. a.s. zmluvy o pôžičke

v zmysle príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka, ktoré vznikli ako výsledok vzájomných a zhodných prejavov slobodnej a vážnej vôle, prejavenej určite a zrozumiteľne, čím došlo k vzniku súkromnoprávneho vzťahu. Poukázal na ustanovenie článku 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, v zmysle ktorého štátne orgány môžu konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu spôsobom, ktorý ustanoví zákon. Uviedol, že žiadna právna norma nedáva štátu právomoc zasahovať do zmluvy platne uzavretej medzi dvoma súkromnými subjektmi, teda nemohlo prísť k nesprávnemu úradnému postupu. V závere poukázal na skutočnosť, že návrh na začatie konania je predčasne podaný z dôvodu, že konkurzné konanie voči uvedeným spoločnostiam nie je doposiaľ ukončené, t.j. nie je známe v akej výške môže byť v konkurznom konaní uspokojený návrh žalobkyne. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p., podľa ktorého účastníkovi, ktorý mal plný úspech, súd prizná náhradu účelne vynaložených trov proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. Žalobkyňa nebola v konaní úspešná a úspešní žalovaní nepožiadali o ich náhradu, preto im ich náhradu súd nepriznal.

Na odvolanie žalobkyne Krajský súd v Bratislave rozsudkom z 1. júla 2008 sp.zn. 8 Co 246/2007, rozsudok súdu prvého stupňa, ako vecne správny, s poukazom na ustanovenie § 219 O.s.p., potvrdil. Žalovaným 1/, 2/, 3/ náhradu trov odvolacieho konania nepriznal. V celom rozsahu sa stotožnil so záverom súdu prvého stupňa, že v prejednávanej veci, nebol preukázaný nesprávny úradný postup štátu, resp. jeho orgánov, ani žalovaného 3/, ako jedna zo základných podmienok vzniku zodpovednosti za škodu podľa citovaného ustanovenia § 18 zákona č. 58/1969 Zb., spočívajúci v tom, že tieto orgány včas, v rámci plnenia si prevenčnej povinnosti nezasiahli voči činnosti nebankových subjektov. Rovnako v súlade so záverom súdu prvého stupňa mal zato, že žalobkyňa v danom prípade slobodne, z vlastnej vôle, v rámci zmluvnej autonómie vstúpila do záväzkového vzťahu s uvedenými obchodnými spoločnosťami, resp. s družstvom s ktorými uzavrela zmluvy, ktoré neodporovali v tom čase platným právnym predpisom. Musela si byť vedomá tak práv ako aj povinností vyplývajúcich z tohto záväzkového vzťahu, vrátane rizika a posúdenia schopností druhej strany splniť riadne a včas záväzky. Ustálil, že štát nemal možnosť a ani právo prostredníctvom svojich orgánov zasiahnuť do tohto právneho vzťahu a do zmluvnej autonómie subjektov súkromného práva, nakoľko by to odporovalo článku 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd v zmysle ustanovenia § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 O.s.p.. V konaní plne úspešným žalovaným 1/, 2/, 3/

ich náhradu nepriznal, keďže im v konaní žiadne trovy nevznikli, resp. ich náhrady sa nedomáhali riadnym návrhom v zmysle ustanovenia § 151 O.s.p..

Rozsudok odvolacieho súdu napadla dovolaním žalobkyňa a navrhla, aby dovolací súd rozsudkom v zmysle ustanovenia § 243 b/ ods. 2 O.s.p. rozsudok odvolacieho súdu ako aj rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Dovolanie odôvodnila tým, že v zmysle ustanovenia § 30 ods. 1 zákona č. 347/1990 Zb. o organizácii ministerstiev a ostatných ústredných orgánov štátnej správy Slovenskej republiky, ministerstvá pri plnení svojich úloh úzko spolupracujú, vymieňajú si potrebné informácie a podklady a prerokúvajú s inými ministerstvami opatrenia, ktoré sa ich dotýkajú. Uviedla, že žalovaní 1/, 2/, 3/ mali dostatok možností aspoň na to, aby zamedzili reklame, ktorá činnosť nebankových subjektov odporúčala. Mala za to, že štátne orgány zabezpečujú ústavné práva, medziiným ochranu majetku, preto reklama, ktorá propaguje činnosť nebankových subjektov je nezákonná a nebankové subjekty disponujú aj oprávneniami na túto činnosť. Z obsahu dovolania vyplýva, že žalobkyňa prípustnosť dovolania vyvodzuje z ustanovenia § 241 ods. 2 písm. c/ a to, že rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci.

Žalovaný 1/ sa k podanému dovolaniu nevyjadril.

Žalovaný 2/ navrhol, aby dovolací súd v predmetnom konaní v zmysle § 243b ods. 1 O.s.p. dovolanie zamietol. Mal za to, že podané dovolanie nie je prípustné v zmysle ustanovenia § 236 ods. 1 a 2 O.s.p.. Uviedol, že dovolateľka vo svojich tvrdeniach neuviedla žiadne nové skutočnosti a zároveň svoje tvrdenia nepodložila nijakými relevantnými dôkazmi, ktoré by preukazovali nesprávny úradný postup žalovaných 1/, 2/, 3/ v príčinnej súvislosti so vznikom škody.

Žalovaný 3/ navrhol, aby dovolací súd dovolanie zamietol, nakoľko rozhodnutie súdu prvého stupňa a rozhodnutie odvolacieho súdu je vecne správne a uvedené rozhodnutia nemajú žiadne vady. Mal za to, že tvrdenia žalobkyne v jej dovolaní neuvádzajú žiadne skutočnosti, ide o opakované subjektívne právne nepodložené tvrdenia, ktoré nijako nepreukazujú zodpovednosť žalovaných za škodu vzniknutú žalobkyňi, ani zodpovednosť podľa § 18 zákona č. 58/1969 Zb. o zodpovednosti za škodu spôsobenú rozhodnutím orgánu štátu alebo jeho nesprávnym úradným postupom, ani zodpovednosť podľa ustanovení § 415,

§ 417, § 420 a § 438 a § 450 Občianskeho zákonníka. Uviedol, že dovolanie nie je prípustné, lebo nie je splnená ani jedna zo zákonom predpísaných podmienok a predpokladov pre prípustnosť dovolania proti rozhodnutiu odvolacieho súdu podľa ustanovení § 236, § 237 a § 238 ods. 1 O.s.p..

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podala včas účastníčka konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.) zastúpená advokátkou (§ 241 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.) skúmal najskôr, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 236 a nasl. O.s.p.).

V zmysle § 236 ods. 1 O.s.p. dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa .

V prejednávanej veci je dovolaním napadnutý rozsudok odvolacieho súdu. Podľa § 238 ods. 1 O.s.p. je dovolanie prípustné proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol zmenený rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej. V zmysle § 238 ods. 2 O.s.p. je dovolanie prípustné tiež proti rozsudku, v ktorom sa odvolací súd odchýlil od právneho názoru dovolacieho súdu vysloveného v tejto veci. Podľa § 238 ods. 3 O.s.p. je dovolanie prípustné tiež vtedy, ak smeruje proti potvrdzujúcemu rozsudku odvolacieho súdu, vo výroku ktorého odvolací súd vyslovil, že dovolanie je prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu.

V danom prípade dovolaním žalobkyne nie je napadnutý zmeňujúci rozsudok odvolacieho súdu, ale taký potvrdzujúci rozsudok odvolacieho súdu, vo výroku ktorého odvolací súd nevyslovil, že dovolanie proti nemu je prípustné. Dovolací súd v prejednávanej veci dosiaľ nerozhodoval, preto ani nevyslovil právny názor, ktorým by boli súdy viazané. Z týchto dôvodov dospel Najvyšší súd Slovenskej republiky k záveru, že dovolanie žalobkyne nie je podľa § 238 ods. 1 až 3 O.s.p. procesne prípustné.

S prihliadnutím na zákonnú povinnosť (§ 242 ods. 1 O.s.p.) skúmať vždy, či dovolaním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou zo závažných procesných väd vedúcich k vydaniu tzv. zmätočného rozhodnutia, neobmedzil sa dovolací súd len na skúmanie prípustnosti dovolania podľa § 238 O.s.p., ale sa

zaoberal aj otázkou, či konanie a rozhodnutie odvolacieho súdu nie je postihnuté niektorou z väd vymenovaných v § 237 písm. a/ až g/ O.s.p. (t.j. či v danej veci nejde o prípad nedostatku právomoci súdu, nedostatku spôsobilosti účastníka, nedostatku riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, o prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, o prípad nedostatku návrhu na začatie konania vo veciach, ktoré možno začať len na návrh, o prípad odňatia možnosti účastníka pred súdom konať, či o prípad rozhodovania vylúčeným sudcom alebo súdom nesprávne obsadeným). Takéto vady konania ale v dovolacom konaní neboli zistené.

Žalobkyňa existenciu procesných väd konania v zmysle § 237 písm. a/ až f/ O.s.p. netvrdila a procesné vady tejto povahy v dovolacom konaní nevyšli najavo. Prípustnosť jej dovolania preto z týchto ustanovení nevyplýva.

Z obsahu dovolania vyplýva, že žalobkyňa v dovolaní namieta, že napadnutý rozsudok odvolacieho súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.).

Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. Nesprávne právne posúdenie veci je síce relevantným dovolacím dôvodom, samo o sebe ale prípustnosť dovolania nezakladá (nemá základ vo vade konania v zmysle § 237 O.s.p. a nespôsobuje zmätočnosť rozhodnutia). I keby teda tvrdenia žalobkyne boli opodstatnené (dovolací súd ich z uvedeného aspektu neposudzoval), žalobkyňou vytýkaná skutočnosť by mala za následok vecnú nesprávnosť napadnutého rozsudku, nezakladala by ale prípustnosť dovolania v zmysle § 237 O.s.p. V dôsledku toho by posúdenie, či odvolací súd (ne)použil správny právny predpis a či ho (ne)správne interpretoval alebo či zo správnych skutkových záverov vyvodil (ne)správne právne závery, prichádzalo do úvahy až vtedy, keby dovolanie bolo procesne prípustné (o taký prípad ale v prejednávanej veci nešlo).

Vzhľadom na to, že prípustnosť dovolania žalobkyne nemožno vyvodit' zo žiadneho ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku, Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie odmietol podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. ako smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné. So zreteľom na odmietnutie dovolania sa nezaoberal napadnutým rozhodnutím odvolacieho súdu z hľadiska jeho vecnej správnosti.

V dovolacom konaní nebola žalobkyňa úspešná a právo na náhradu trov dovolacieho konania vzniklo žalovaným 1/, 2/, 3/ (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.). Dovolací súd im však náhradu trov dovolacieho konania nepriznal, lebo v dovolacom konaní nepodali návrh na uloženie povinnosti nahradiť trovy dovolacieho konania.

**P o u č e n i e :** Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

**V Bratislave dňa 24. novembra 2009**

**JUDr. Vladimír Magura, v.r.**  
**predseda senátu**

Za správnosť vyhotovenia : Nina Dúbravčíková